

Maade og altsaa ikke behøvede at udtrykkes ved noget særligt Forbehold i Loven. Vi have endnu tilbage Forslagene under Nr. 34 og 35 (Hjort: De ere tagne tilbage) — ja, saa troer jeg at have gennemgaaet alle de Ændringsforslag, som komme i Betragtning ved de foreliggende Paragrapher.

Monrad: Jeg skal dog tillade mig endnu engang at henlede Opmærksomheden paa den efter min Formening urigtige Affattelse af Udvalgets Fleertals Ændringsforslag under Nr. 17. Den ærede Ordfører bemærkede først, at der kun var liden Forskjel mellem Udvalgets Fleertal og Regjeringens Forslag, men derimod en større Forskjel mellem Udvalgets Fleertals og Mindretallets. Imidlertid gjorde han dog selv til Slutningen opmærksom paa, at Udvalgets Mindretalsforslag førte Fleertalsforslaget saagodtsom tilbage til Regjeringens-Udkastets § 24. Hvad det her fornemmelig kommer an paa, er, hvorledes Ordet „Stat“ opfattes, om man nemlig der ved vil betegne alene „Kongeriget Danmark“, eller „hele Monarchiet.“ I denne Henseende maa jeg nu bemærke, at der ikke gaaer nogen consequent Sprogbrug igjennem de af Udvalgets Fleertal stillede Ændringsforslag. Undertiden betyder nemlig her Ordet „Stat“ — saaledes som for Exempel paa dette Sted, — kun Kongeriget Danmark, og det Samme er Tilfældet i den Paragraph, hvor der er Tale om Folkekirken's Understøttelse af Staten, medens man derimod paa andre Steder vil finde, at der ved Ordet „Stat“ betegnes hele Monarchiet, hvilket Sidste saaledes er Tilfældet med det under Nr. 9 stillede Ændringsforslag, hvor der ved Udtrykket „Stat“ betegnes en Institution, som angaaer hele Staten, ligesom der ogsaa ved det sammesteds brugte Udtryk „Statsactiverne“ ikke forståaas Activer, som tilhøre ene Kongeriget Danmark, men Activer, som tilhøre hele Monarchiet. Udvalgets Fleertal er ogsaa paa flere Steder, eller idetmindste paa eet Sted vejet tilbage fra, at Ordet „Stat“ ene skulde betegne Kongeriget Danmark. Det hedder saaledes i Udvalgets Betænkning under Nr. 25 i § 28, hvor Udvalgets Fleertal er vejet tilbage fra at antage, at Ordet „Statsregnskab“

skulde betegne det Regnskab, der alene vedkom Landsdelen Danmark. Jeg vilde derfor finde det meget ønskeligt, at man, selv om man bruger den, efter min Mening, urigtige og tildeels farlige Udtryksmaade at betegne den enkelte Statsdeel som „Stat“, vilde gennemføre den samme Sprogbrug med større Conseqventis, end her er fæet. Villigen indrømmer jeg, at efter de af den ærede Ordfører givne Forklaringer vil § 24, saaledes som den er foreslaaet affattet, ikke give Anledning til væsentlige Misforstaaelser, men jeg troer dog, at det er urigtigt, at man ved Fortolkningen af en saa overordentlig vigtig Lov som den foreliggende skal ty til Ordførerens Erklæring, for gjennem disse at finde en Forklaring, der staaer i Modstrid med Ordlyden. Det hedder saaledes, at „ingen Stat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov, skjøndt det er aabenbart, at alle de indirecte Skatter, alle Skatter, som angaae Brændeviinsbesætningen og Fortoldningen, i Fremtiden skulle kunne paalægges uden Rigsdagens Samtykke.“ Er det da consequent at sige, at ingen Stat kan paalægges, forandres eller ophæves, uden ved Lov, naar dog en saa stor og vigtig Deel af Skattelovgivningen, som den nævnte, er unddraget Rigsdagen og overgivet til den Forsamling, der, som jeg haaber, skal repræsentere det hele Monarchie? Naar det dernæst hedder: „heller ikke noget Mandsskab udskrives“, da forekommer det mig aabenbart, at dette Udtryk ikke betegner det, som Udvalgets Fleertal, efter den ærede Ordførers Vittringer, har tilstøttet ved at bibeholde disse Ord. Hvis jeg ikke i høi Grad skulde have misforstaaet den ærede Ordfører, er det nemlig hans Mening, at Herplanen og alle de Bestemmelser, som vedkomme den, skulle ligge udenfor de enkelte Forsamlingers, altsaa ogsaa udenfor den danske Rigsdags Omraade, men at derimod Bestemmelserne angaaende Børnepligten skulle, forsaavidt de ikke komme i Strid med, hvad der er bestemt i Herplanen, overlades til Lovgivningsmagten for de forskellige enkelte Landsdele. Jeg troer, at jeg saaledes har opfattet hans Mening rigtigt; men her er jo aldeles ikke Tale om Bestemmelser an-